

ישבו והתעסקו בתורה עד שהAIR היום. אמר שהAIR הימים, קמו ותלכו. עד שהי הולכים, ראו איש אחד שהיה הולך בדרכו וראשו עטוף. קרבו אליו, והוא היה מוחש בשפחתתו ולא השיב להם דבר. אמר רבינו אלעזר, ודאי זה נמלך ברבונו. ישבו רבינו אלעזר ורבי אחא והתפללו תפלה, ואותו האיש עמד במקומו במקום אחר. אחר שיטמו הפתלה הכלו לרעה, ואותו האיש נשפט מהם. אמר רבינו אלעזר, האיש הוה, או שהוא טפש, או שדרךו לא ישרות. אמר, נתעסק בתורה, מתишין.

שהרי השעה היא לזה. פתח רבינו אלעזר ואמר, (משל ג) בבוד חכמים ינחו וכטילים מרים קלון. בבוד חכמים ינחו, אשרי אתם שמתעסקים בתורה. וטרם שפתח בדבר, קרב אליהם ואיתו אדרם. אמר רבינו אלעזר, אין לנו להפסיק בדברי תורה, שכל מי שמשתדל בתורה, זוכה לרשות ירצה יורשה של הנחלה שלמעלה, בכבוד של המלך העליון הקדוש, זוכה לרשות יורשה של נחלה בעולם הזה.ומי היא? אותו שנקרא בכבוד ה', שלא פסק מהם לעולם. זהו שכתוב בכוד חכמים ינחו,

ההוא שנקרא בכבוד ה'. ובטילים מרים קלון, מה הוא? בא וראה, כשהאדם הולך בדרכו ישרה לפני הקדוש ברוך הוא ומשתדל בתורה, הרי אותו בכבוד ה' הוא יורש לעצמו, וכמה אפיקטורופסים וסנגוראים נמצאים למלמדים עליו זכות לפני המלך הקדוש. ואם אין האדם משתדל בתורה ולא הולך בדרכו רבונו, הוא נעשה עליו קטגור. ואותו

יתבו ואתעסקו באורייתא, עד דנ hairy يومא. עד דהוו איזו, חמו חד גבר דהוה איזיל בארכא, וירישיה עציף, קריבו גביה, וההו רמשיש (דף ע"ב) בשפנותיה, ולא אתיב לוון מדוי. אמר רבינו אלעזר, ודאי האי אמליך במאירה. יתיב רבינו אלעזר ורבי אחא וצלו צלותא, וההו גברא דסימיו צלותא, איזלו בארכא, וההו גברא אשטעט מנייהו. אמר רבינו אלעזר, האי גברא, או טפשא הו, או ארחו לאמתיישן. אמר, נתעסק באורייתא, דהא שעטה היא.

פתח רבינו אלעזר ואמר, (משל ג) בבוד חכמים ינחו וכטילים מרים קלון. בבוד חכמים ינחו, זכאיין אינזון דמתעסקי באורייתא. עד לא פתח מלחה, קריב ההוא בר נש גביהו. אמר רבינו אלעזר, לית לנו למפסק מלוי דאורייתא, דכל מאן דאחסנא באורייתא, זכי לмерית ירותא דאחסנא דליעילא, ביקרא דמלכא עלאה קדישא, זכי לмерית ירותא דאחסנא בהאי עלמא, ומאי אייה. ההוא דאקרי כבוד יי', שלא פסק מנינוו לעלמא. הרא הוא דכתיב, בבוד חכמים ינחו, ההוא דאקרי כבוד יי'.

ובטילים מרים קלון, מה הוא. תא חזי, פד בר נש איזל בארכ מישר קמי קדשא בריך הוא, ואשתדל באורייתא, הא ההוא בכבוד יי' ירידת לגרמיה, וכמה אפטרופסין סיגורין אשטכחו לעילא עליה דבר נש, וכלהו אוילפין עליה זכו, קמי מלכא קדישא, ואיי בר נש לא אשתדל באורייתא, ולא איזל בארכא דמאירה, הוא עbid קטיגורא עליה.